

OHNISKO

Počítame s vami...

júl – august 2018

SLOVO KAZATEĽA
Aký vplyv máš na svoje okolie?

SVEDECTVO
Nechcem vládnuť, ale slúžiť

PRE SESTRY
Ženy plné nádeje

Téma

Ako prekonať krízové obdobia

Aký vplyv máš na svoje okolie?

Ester bola sirotou vychovávanou svojím strýkom. Bola krásna a časom sa dostala na kráľovský dvor, kde si ju kráľ vybral za manželku. Keď sa v kráľovstve zdvihla vlna násilia proti Židom, Esterin strýko ju prosil o pomoc. Z jeho úst zaznela dôležitá otázka: Kto vie, či si nebola vyvolená na kralovanie práve pre takú chvíľu, ako je táto? (Ester 4, 14) Túto otázku by sme si mohli položiť aj my Božie deti: Kto vie, či ma Boh nepostavil do tejto rodiny, do tohto okruhu priateľov, na toto pracovisko práve na záchranu týchto ľudí?

Nová zmluva hovorí o kresťanoch v rôznych obrazoch, ktoré vyjadrujú rôzne aspekty nášho vplyvu na svoje okolie:

Soľ (Matúš 5, 13) dochucuje, dezinfikuje a podľa slovenskej tradície je nad zlato ☺. Všetci tomu rozumieme. Na mieste je ale pripomenúť aj Ježišovu otázku: *Ak soľ stratí slanú chuť, čím ju osolia?* – Pre svoje okolie nie si iba ďalším človekom, ale prinášaš všetko, čo svetu dodáva soľ: chuť, rovnováhu, čistotu. Nie zo seba, ale preto, lebo si agentom Božieho kráľovstva!

Svetlo (Matúš 5, 14 – 16) je nezastaviteľne sa šíriaca veličina. Svetlo, ktoré je v tebe, má svoj pôvod v Bohu. Tvojou úlohou nie je vygenerovať ho, iba prinášať a nasmerovať do sveta. Tu nehovoríme o niečom nepatrnom, ako to naznačuje detská pesnička „Moje malé svetielko“! Ježiš sa sám nazval „svetlom sveta“ (v. 14) a aj teba nazval nie lampášikom, ale takisto „svetlom sveta“. Otázka, ktorá vyplýva z Ježišových slov, teda znie: Si ako maják osvetľujúci svoje okolie alebo si skôr kontrolka označujúca „úsporný režim“? Boh chce, aby tvoje svetlo svietilo, nielen zablíkalo tu a tam! „Nech tak (teda takým spôsobom) svieti vaše svetlo pred ľuďmi, aby videli vaše dobré skutky a oslavovali vášho Otca, ktorý je v nebesiach!“ (v. 16)

Vôňa (2. Korintským 2, 14 – 16). Kresťania sú akoby príjemnou vôňou, ktorá priláka

naše okolie k Bohu. Svojím konaním odrážame Krista, zjavenú a stelesnenú Božiu lásku. Mnohí môžeme vydať svedectvo, že sme si pred svojím obrátením všimali úprimne veriacich, a hoci sme to nedokázali vyjadriť slovami, cítili sme, že sú iní. Pre mňa bola lákavá vôňa pokoja a istoty v Bohu. Pre teba to bolo možno niečo iné. Boh však prostredníctvom svojich detí zjavuje svoju vôňu. Teraz si už Jeho dieťa, platí to aj pre teba.

List (2. Korintským 3, 3). Tvoje konanie, slová a postoje sú otvoreným listom pre ľudí okolo teba. Často si nevedomujeme, že ľudia nás pozorujú a všimajú si nás. Možno o tom nehovoríme, možno časom sa to k nám vráti a sme prekvapení. Jeden môj známy mi nedávno rozprával, že pred niekoľkými rokmi sme sa spoznali na jednej svadbe. Počas neformálneho rozhovoru som mu rozprávala, čo robím, ako som sa dostala k Bohu a podobne. V tom momente ani jeden z nás netušil, aký vplyv bude mať náš rozhovor na jeho život o niekoľko rokov. Boh však moje slová použil ako list napísaný práve pre túto osobu, a tým sa môj známy posunul o kúsok bližšie k Bohu. Nikdy nepodceň tie bežné, všedné chvíle, stretnutia a rozhovory. Tvoje okolie potrebuje tvoj vplyv.

Pri ktorých zo svojich vzťahov máš pocit: Kto vie, či ma Boh nepostavil do tejto rodiny, do tohto okruhu priateľov, na toto pracovisko práve na záchranu týchto ľudí? Modli sa za príležitosti odzrkadliť Boží charakter a srdce! Jediný dôvod, prečo sme boli ponechaní vo svete, je vplývať v mene Božom a meniť svet získavaním učeníkov.

Nasledovník Ježiša Krista má jasné poslanie, preto sa každý deň pýta: Ako sa mení svet okolo mňa? Pýtam sa ťa teda: Aký vplyv máš na svoje okolie?

Gabriella Kopas

Výmena strán

Druhy športov, ktoré sa realizujú len na obmedzenom priestore hracieho poľa, často poznajú výmenu strán, či už pri individuálnych športoch, ako je tenis, alebo pri tímových hrách, ako napríklad pri futbale. Niekedy to môže spôsobiť veľké rozdiely; pre víťazov alebo pre polohu slnka.

Aj v cirkevnom prostredí môže zmena perspektívy spôsobiť výrazné rozdiely. Jeden z príkladov toho som počul minulý týždeň (začiatkom júna) na valnom zhromaždení Konferencie európskych cirkví. Srbský pravoslávny biskup rozprával, ako bol prirodzene zvyknutý vidieť všetko očami väčšinovej cirkvi. Myslel si, že v Srbsku je, čo sa týka náboženskej slobody, predsa všetko v poriadku.

Potom sa stal biskupom pre Chorvátsko a Slovinsko a zrazu sa mu svet javil úplne inak. V týchto krajinách sú srbski pravoslávni

veriaci malou menšinou v prísne katolíckom prostredí. Rozhodol sa požiadať Konferenciu európskych cirkví o zvolanie stretnutia mládeže do Bruselu s asi tuctom mladých pravoslávnych Srbov z Chorvátska a tuctom mladých chorvátskych katolíkov zo Srbska. Obe skupiny uvádzali ako menšiny v cudzej krajine rovnako spôsobené ťažkosti, ale s opačným predznamenáním. Počas mládežníckeho stretnutia sa vytvorilo nielen vzájomné porozumenie, ale aj priateľstvá, a to napriek nábožensko-politickým líniam konfliktu.

Výmena strán prináša zmenu perspektívy. Dokonca aj v našej vlastnej cirkvi by sa pri napätých témach oplatilo najprv urobiť výmenu pozícií. Nabádam vás, aby ste sa pri sporných otázkach učili rozlišovať, ktoré skúsenosti vyplývajú z úplne iného uhla pohľadu.

biskup Patrick Streiff
(preklad: M. Kušiaková)

Fotky z VK v Bratislave: hore vedenie konferencie, dole modlitby, vpravo odovzdanie štafety novému superintendentovi

Nechcem vládnuť, ale slúžiť (Svedectvo nového superintendenta)

„Ale ja som prosil za teba, aby tvoja viera nezanikla. A ty časom, až sa obrátiš, utvrdzuj svojich bratov.“ (Lk 22, 32)

Osobné obrátenie (znovuzrodenie) som prežil pred 19 rokmi na jednom kresťanskom dorastovom tábore. V tom momente som vedel, že chcem žiť s Pánom Ježišom a že Mu chcem slúžiť, a aj som to robil. Slúžil som deťom, dorastu i mládeži, v evanjelizačnej službe i ako modlitebník; v cirkvi, ale aj v rôznych kresťanských organizáciách. Bol som ochotný slúžiť všade, kde to bolo potrebné a možné – okrem jednej oblasti: Nikdy a v žiadnom prípade som nechcel byť kazateľom...

Lenže asi pred 13 rokmi ma Pán Boh začal volať práve do tejto služby. Najprv som sa tomuto volaniu bránil. V modlitbách som „zápasil“ s Bohom – necítil som sa byť vhodný a pripravený. Pán Boh vtedy veľakrát vyvracal moje výhovorky a námietky a zároveň ma uisťoval, že On bude stále so mnou. Jedným z mnohých biblických textov, ktoré som vtedy prijal, bol aj spomenutý verš z 22. kapitoly Lukášovho evanjelia. Po niekoľkomesačnom „zápase“ s Bohom som nakoniec povedal Bohu také nesmelé „áno“ s tým, že: „Dobre, Pane, ja pôjdem slúžiť tam, kde ma chceš mať Ty, ale ja neviem, ako sa to reálne môže stať.“ V tom čase som bol v procese hľadania cirkvi, kde by som zakotvil. Teda nemal som cirkev, aj keby som mal – nemal som predstavu, ako sa môžem reálne stať kazateľom, ale povedal som Bohu, že Mu verím. Asi hodinu nato mi volal brat Vojto Sirkovský (s bratom Vojtom som niekoľko rokov spolupracoval v službe dorastu) s ponukou, či nechcem robiť (pomocného) kazateľa v ECM...

V ECM slúžim 13. rok a tiež musím povedať, že som tu slúžil v rôznych oblastiach: v misijnej službe, ako kazateľ vo viacerých zboroch, v mládežníckej práci, ako člen Rady

oblasti, v oblasti vzdelávania atď. V ECM som našiel svoj duchovný domov. V cirkvi som získal momenty, keď Boh (aj cezo mňa) mocne konal: zachraňoval, povzbudzoval, uzdravoval, obnovoval a občerstvoval. Zažil som aj momenty, keď mi bolo ťažko a dokonca som vážne uvažoval aj o odchode zo služby. Som vďačný Pánovi Ježišovi, že On sa stále modlí, *„aj za mňa, aby moja viera nezanikla“*. Som vďačný za podporu, ktorú som prijal jednak od bývalých superintendentov (brata Roberta Zachara, brata Pavla Procházku), ale aj od ďalších kolegov a členov cirkvi.

Ako som už naznačil, naďalej som bol ochotný slúžiť všade, kde to bolo potrebné – okrem jednej oblasti: V žiadnom prípade som sa nechcel stať superintendentom... Preto keď ma na minuloročnom októbrovom stretnutí kazateľov brat biskup Patrick Streiff oslovil s návrhom, aby som sa stal novým superintendentom Slovenskej oblasti ECM, tak som sa ocitol v šoku. Opäť nastalo obdobie hľadania Božej vôle, ale aj opätovných „zápasov“ s Bohom. Na prvý pokus som túto ponuku odmietol. Na jednej strane som pociťoval strach ponuku prijať a na strane druhej som cítil tlak hlavne od kolegov, aby som ponuku prijal. Až po dlhom čase som na základe Božieho uistenia napokon súhlasil. Počas hľadania Jeho vôle vo mne znovu oživali slová Božieho uistenia, ktoré som dostával v čase, keď som sa rozhodoval, či akceptujem Božie volanie do služby kazateľa.

Ja osobne som veľkým fanúšikom slovenského hokeja. Niekoľko raz povedal, že Slovensko má počas majstrovstiev sveta v hokeji 5 miliónov trénerov. Každý vie, akí hráči by mali hrať, aká taktika by sa mala použiť, kto by mal ísť na trestné strielania a pod. Niekedy to takto máme aj v cirkvi. Každý člen ECM zrejme má svoju predstavu, ako má naša cirkev vyzerieť, čo robiť, čoho sa, naopak, vyvarovať. A možno via-

cerí ste mali aj svoju predstavu, aké vlastnosti by mal mať nový superintendent. Som si vedomý, že nespĺním všetky očakávania svojich spolupracovníkov a ostatných členov cirkvi. Som si vedomý svojich darov, ktoré mám od Boha, ale aj svojich nedostatkov a limitov. Nevstupujem do služby so zázračnými riešeniami a veľkými víziami. V prvom rade aj v tejto pozícii chcem nasledovať môjho Pána Ježiša Krista a budovať Jeho cirkev najlepšie, ako viem. Chcem byť oporou pre svojich spolupracovníkov a chcem ich povzbudzovať a *„utvrdzovať“* v službe. Spolu s ostatnými spolupracovníkmi chcem rozpoznať Božiu vôľu pre našu cirkev

a vstupovať do nej. V cirkvi nechcem vládnuť, ale slúžiť.

Preto vás všetkých prosím o trpezlivosť, podporu a modlitby za mňa, ale aj za našu cirkev. Príbeh ECM na Slovensku je plný svedectiev o Božej moci, ktorá zmenila životy ľudí; svedectiev, ako prakticky z ničoho vznikli nové zbory. Ako cirkev sme zažili aj ťažké chvíle odchodov ľudí, rozdelení, neúspechov a sklamaní. Nevie, čo nás ako cirkev čaká v najbližšom období, ale som presvedčený, že Pán Boh má s ECM na Slovensku svoje plány a sny, preto pozerám do budúcnosti s nádejou a odvahou.

Stefan Rendos

Ako prekonať krízové obdobia

Čo pomáha, keď sa človek dostane na hranu vlastných síl?

Keď už nemá svoj vlastný život pod kontrolou... To, čo inokedy pomáhalo, je neúčinné.

Autorka Christel Eggersová popisuje, čo jej pomáhalo v čase krízy.

Slovo „kríza“ pochádza z gréčtiny a znamená „rozhodnutie“ alebo „rozhodujúci obrat“. Označuje vrchol a bod preklopenia nebezpečného alebo ťažkého vývoja. Takúto krízu som zažila pred niekoľkými rokmi. Trvala štyri roky. Viacnásobný fyzický útok pomätenej ženy, o ktorú som sa pred rokmi pastoračne starala, ma zasiahol hlbšie, než som si na začiatku chcela priznať. V týchto ťažkých rokoch som sa dostala na okraj svojich síl – miestami až za hranice. Zároveň som získala malé a veľké skúsenosti a objavila rôzne pomôcky, ktoré mi pomohli a pomáhali.

POTEŠIŤ SA

Dobré jedlo, primeraný spánok

Robiť dobre svojmu telu. Eliášovi prinášali potravu krkavce a on smel spať ďalej.

Vychutnať si čas vonku

„Okrem milosti je kyslík tou najdôležitejšou vecou.“ To raz povedal kazateľ Charles Spurgeon.

Urobiť si pauzu

Niekedy pomôžu hoci len tri či štyri dni strávené v hoteli alebo v rekreačnom zariadení. Po výdatných raňajkách na posteli smieť opäť zaspať, popoludní si dopriať dlhé prechádzky, večer plávanie. Byť sám, nemať žiadnu zodpovednosť... Taký oddychový čas je vždy vydobytý, ale prináša veľa.

Humor

Dohládajte najmenšiu spomedzi odrobiniek hu-

moru, schopnú vyčariť úsmev. Naučte sa smiať sa zo seba aj v ťažkých časoch!

Plánovať radosť

Uprostred krízy som plánovala svoje 50. narodeniny. Pozvala som priateľov a prekvapila som ich. Celé týždne som žila v radostnom očakávaní – a tým som si dala skvelý dar.

Krása

Ak ste človekom, ktorého oslovuje hudba, choďte na koncerty, výstavy, vystúpenia, neváhajte ta ísť aj sami. Urobte si čas na krásu.

Hudba

Už kráľ Saul zažil liečivé účinky hry na harfu. Nahrávala som si svoje obľúbené piesne na MP3 prehrávač a viem, kedy mi ktorá pieseň pomáha.

(Pokračovanie na nasledujúcej strane)

Ako prekonať krízové obdobia – pokračovanie

SPÔSOB ŽIVOTA

Práca a rutina

Viem, môže to znieť po predchádzajúcich vetách bizarne, ale disciplína ma udržiavala „v kofajach“. O Nelsonovi Mandelovi vieme, že počas bezmála 26 rokov, ktoré strávil vo väzení, si každý deň ustielal posteľ, každý deň sa prechádzal po cele, každý deň si vyhradil čas na čítanie. Časový rozvrh, dobrá štruktúra slúži životu.

Spúšťať spúšťadlá plachty

Plachetnica, ktorá v búrke neznižuje plochu plachty, sa prevráti. Akceptujte svoje hranice a podelte sa o ne s ostatnými! Konkrétne formulácie vám dodajú kyslík: „Opýtaj sa ma znova v septembri...“, „Momentálne nie, ale ozvem sa, keď to opäť pôjde!“

Dbať na životnosť batérie

Váš životný motor beží dookola, keď sa energia batérie rozdelí zhruba na tri časti: jedna tretina predstavuje silu pre normálny život, jedna tretina pre mimoriadne udalosti, jedna tretina pre núdzové situácie. Kde je váš ukazovateľ?

Priatelia

Nečakajte všetko od manžela! Rôzne situácie potrebujú rôznych ľudí, pretože tí mi pomáhajú v rôznych oblastiach. Trepezlivo načúvajú, ak-

ceptujú všetky otázky, dokážu vydržať, keď sa opakujem. Jóbovi priatelia s ním mlčali – celé dni.

Prekonať pýchu

„Zvládnem to sám/sama“, je základný postoj človeka. Psychologička ma upozornila na niečo lepšie: „Máte niečo vzácne, viete si pomoc privolať!“ Koľko pomoci si odopierame, pretože sme príliš hrdí na to, aby sme priznali, že ju potrebujeme?

Nebáť sa profesionálnej pomoci

Tá prichádza na rad najneskôr vtedy, keď sa veci vyhrotia natoľko, že človek už nevidí žiadnu cestu. Tu je na mieste spomenúť aj výhody svojpomocných skupín.

Využiť vlastný potenciál

Stále píšete denník? Občas? Hráte na nejakom hudobnom nástroji alebo spievate? Radi bicyklujete alebo športujete? Maľujete? V čomkoľvek sú ukryté vaše obdarenia, vyťažte z nich viac!

Vďačnosť

Nedajte sa pripraviť o vďačnosť! Krízy často spôsobujú „tunelový pohľad“. Napíšte si každý večer tri veci, za ktoré ste vďační! Ďakovanie ma skutočne ochránilo pred klátením.

uvolnila moje srdce zo šesťmesačnej ľadovej doby.

Čestnosť

Byť čestný je nevyhnutnou a jedinou cestou k uzdraveniu. Zamlčovanie rovná sa chradnutiu, tento súvis Biblia pomenúva veľmi jasne (Ž 32,3). Raz, keď som sa už nevyznala v tom, čo je správne a čo nesprávne, pochybovačne som sa pýtala, kde je spravodlivosť pre mňa, išla som na opustený val záplavového územia a kričala som na Boha. Aké privilegium!

Hľadať rôzne cesty k Bohu

Viem, čo sú moje „komunikačné kanály“ s Bohom? Kde Ho zažívam? V hudbe, v rozhovore s ľuďmi, pri čítaní, pri určitej činnosti? Obzvlášť

treba hľadať Boha tam, kde som Ho už viackrát našla!

Robiť, čo viem

Praktizovať duchovnú výzbroj (Ef 6); zachytiť svoje myšlienky v Ježišovom mene; formulovať vety a vyslovovať ich nahlas!

Odpúšťať

Základné pravidlo: Neodpúšťať príliš rýchlo ani príliš pomaly. Príliš rýchle odpustenie nie je dostatočne hlboké. Bolest' je bolest' a treba si ju prezrieť a pripustiť. Tí však, ktorí príliš dlho otáľajú, nechávajú rásť koreň horkosti a samých seba držia uväznených v bolesti. Nechcem sa stať zatrpknutým človekom. Odpúšťanie je proces – to je skutočná práca.

Vytrvať – vytrvať – vytrvať

Trpezlivosť je jednoduchšia, keď sa myšlien-

ČO SOM SA NAUČILA

V čase mojej krízy som sa veľa naučila a stala som sa milosrdnejšou – voči sebe aj voči iným. Poznala som, že: Nikto nemôže ručiť za seba. V tom pocitujem priazeň k Petrovi. Zároveň som lepšie spoznala samú seba. Jednoduché je predstaviť si, že cholericí, sangvinici, flegmatici a melancholici reagujú na rovnakú situáciu odlišne. Ujasniť si, ku ktorému temperamentu mám sklony, mi môže pomôcť správne sa odhadnúť. Som skôr sangvinicky vybavená a razom rýchlo ležim na podlahe zničená či sklúčená? Vložím sa do niečoho príliš ľahko? Keď sa poznám, dokážem lepšie posúdiť situáciu a ľahšie podniknem protiopatrenia.

Každá kríza je vždy záťažou pre partnerstvo alebo pre moje priateľstvá. Priznám svojmu partnerovi, svojim priateľom, že sú inak stavaní než ja a že smú byť takí; že ma možno hneď nepochopili? Uvedomiť si, že každý človek je iný a smie byť iný než ja, to môže viesť k užitočným rozhovorom – namiesto osamelosti a odcudzenia.

Nezriedka sa mi stalo, že som len spätne spozorovala alebo dodatočne vedela, kde a čo ma stálo silu. Keď sa vraciam do situácie, ktorá ma prekvapivo dlhodobo privádza na hranu

kovo vzťahuje iba na tento deň – a nezožiera sa obavami o nedozernú budúcnosť. Teraz je to jeden deň; krok po kroku!

Dat' čas

V našej „všetko hned“ spoločnosti chce sotva niekto poznať viac; duša však potrebuje čas. Keď som sa na jednom seminári zmienila, že mi trvalo dvanásť rokov, kým som spracovala smrť nášho prvého dieťaťa, mnohí účastníci boli ohromení. Každý by rád rýchlu pilulku, skratku. Tá neexistuje. Duša potrebuje svoj čas. A to je normálne.

Mať jasný pohľad

Nie je to moja sila, ktorá drží Boha, ale je to On, kto drží mňa. On je Ten, kto ma prenesie.

mojich síl, práve vtedy si spravím čas a poznačím si: Čo všetko sa stalo za posledných šesť mesiacov? Čo bolo plánované, čo bolo prekvapením, čo ma pohltilo natoľko, že som teraz na konci so silami? Povedané obrazne: Nachádza sa moja loď práve v divokej vode, v obrovskom prúde, na mieste „Pozor, plytčina!“ alebo dokonca pred krútiľavou? Pretože aj tu platí: Keď viem, kde som, dokážem lepšie zhodnotiť seba, posúdiť situáciu a urobiť opatrenia.

Vo všetkom som zakúsila, aké dôležité je mať priateľov. Ale priateľstvá a hlboké, dôverné vzťahy neprichádzajú samy od seba. Opäť mi bolo jasné, že v dobrých časoch musím investovať do toho, čo potrebujem v ťažkých časoch zbierať ako úrodu a pomoc pre svoj život – nielen tu. Preto chcem zámerne investovať viac času do svojich vzťahov a sama byť dobrou priateľkou.

CHRISTEL EGGERS

Je redaktorkou na čiastočný úväzok a so svojím manželom žije v komunite WegGemeinschaft v dolnosaskom Cuxhavene.

Prevzaté z: *unterwegs* 5/2018;
preklad: M. Kušiková

PRÍŠŤ K BOHU

Modliť sa

Vylejte srdce Bohu; úprimne k Nemu volajte, kričte, plačte; keď chýbajú slová, použite Ježišovu knihu modlitieb, Žalmy!

Dovoliť, aby sa za mňa modlili

Chcieť nevyhnutný proces odpustenia a aktívne na ňom pracovať! Svoje pocity zlosti a bezmocnosti som dokázala neďeľu čo neďeľu pomenovať a ventilovať vo svojom zbore počas modlitebnej chvíľky vzájomnej pastoračnej starostlivosti. Bola to liečivá autorita, ktorú som stretala v Božom mene.

Spievať – alebo zbierať staré chorály

Texty pretrvali celé generácie a sú zušľachtene časom. Jedna pieseň od Paula Gerhardta raz

METANOIA – premena

Spomínanie na všetko, čo zažívame s Bohom a Jeho ľudom, v nás vytvára príbeh viery. Veríme, že to, čo vykonal Boh, dokáže našu budúcnosť presvetliť nebeskou slávou. Spomienky, ktoré ponúka tento článok, vychádzajú z pamäti účastníkov konferencie v Kostarike, ktorú zorganizovala Svetová metodická evanjelizácia (WME). Za našu krajinu sa na dobrodružstvo podujali traja delegáti z mládežníckych kruhov. Vekové zaradenie nie je vôbec náhodné; konferencia totiž zamerala celkový program na mládež. Čomu sa tematicky venovala a aké tímové aktivity si pre návštevníkov pripravila?

Ako prvý na krátky rozhovor odpovedal Martin zo Sládkovičova.

Čo ti spomedzi zažitého najviac utkvelo v pamäti?

Ťažká otázka, keďže som si toho doniesol viac. Mám odtiaľ veľa zážitkov a úprimných priateľstiev. No najviac sa ma dotýkali svedectvá ľudí z krajín, kde sa rozmáha práca Ducha Svätého. Deje sa to napríklad v centre Havany. Ľudia sú tam hladní nielen fyzicky, ale aj duchovne, a s radosťou prijímajú Božie slovo, čo je paradox oproti bohatým krajinám ako je Anglicko, kde sa skôr hľadá dôkaz než viera.

V rámci tímových skupín, do ktorých ste boli rozdelení, mal každý tím starosť o nejaký špeciálny projekt. Na akom projekte si sa podieľal ty?

Zaradil som sa do skupiny, ktorá sa zamerala na starosť o Božie stvorenie. V praxi to odrzrkadľuje náš postoj k prírode, ako sa správame my, ľudia, čiže koruna stvorenia, k tomu, čo stvoril Boh. Ja a ďalší traja bratia sme si vybrali zaobchádzanie so zvieratami, ktoré sú predané na chov a konzumáciu. Problém je napríklad u sliepok, ktoré sú chované v klietkovom chove, takže sa im nedostáva sloboda. Neboli stvorené na to, aby prežili život v priestore bez pohybu. Cieľom bolo vypracovať podrobný plán, ktorý pozostával z malých jednoduchých krokov. Tie sa dajú aplikovať do osobného života. Jedným z riešení môže byť aj prestať podporovať takéto aktivity (kupovať mäso od lokálnych chovateľov).

O svoje dojmy sa podelil aj Timo z Trnavy.

Je nejaké svedectvo, ktoré ťa najviac oslovilo? Určite ste ich tam počuli viac ako dost'.

Je ťažké vybrať len jedno. Veľmi zaujímavý bol projekt vedca Davida Wilkinsona, ktorý hovoril o vesmíre, svete, o existencii. Projekt otvára oči vo sférach, na aké sme neboli zvyknutí. Ale ak by som mal ešte niečo spomenúť, tak určite svedectvo mladého kazateľa z Hondurasu. Nedá sa to vpísať do pár riadkov, pretože nejde len o to, čo hovoril, ale ako pôsobil. Na jednej strane bolo viditeľné bremeno, čo na ňom spočívalo, keďže mal na starosti celý zbor, ale na strane druhej sa ukazovalo, ako sa o neho Boh nadprirodzene stará. Bol odo mňa len o rok starší, ale mal som

pocit, akoby bol mojím hrdinom. Jeho svedectvo hovorilo aj o tom, ako mohol byť už niekoľkokrát mŕtvy rukami gangov, ktoré v Hondurase pôsobia. Boh si ich však neskôr zázračne použil na jeho ochranu. A ešte spomeniem jedného pastora, ktorého prezentácia ma naozaj zasiahla. Bol to pastor Luther Oconor. Kázal o metodizme a jeho základoch, o tom, ako vznikol a ako bol vedený a formovaný. Venoval sa trom krokom: prebudeniu, ospravedlneniu a posväteniu. Vyzýval nás ako cirkev, aby sme sa vrátili k základom metodizmu; teda oddeleniu sa, neustálemu plneniu Duchom Svätým. Len tak môžeme byť premieňaní od slávy k sláve. Od týchto zásad sa v dnešnej dobe ustupuje, robia sa kompromisy, diabol sa snaží narušiť jednotu cirkvi. Verím tomu, že by sme mali byť hrdí na metodizmus a vrátiť sa k základom, ale najskôr tie základy musíme spoznať. A kázeň černoškého pastora nebudem radšej ani načínať. (smiech)

Čomu ste sa počas dňa venovali?

Tak to ti môžem povedať celkom presne; ešte stále totiž mám program konferencie. Skoré ranné modlitebné stíšenia, na ktoré sme sa, na naše zahanbenie, nikdy nedostavili. Niektorí však vravia, že to bola najpožehnanjšia časť programu. Pre nás to bolo príliš skoro. Samozrejme, za stíšiením nasledovali raňajky, na ktorých sme už chýbať nemohli. (smiech)

Ranné chvály, ktorých sme sa všetci Slováci zúčastňovali aktívne. Biblická hodina, ktorú sme absolvovali v skupinách. Do tých sme sa zaradili ešte na začiatku konferencie. Nasledovala zaujímavá prezentácia, ktorú viedol vždy iný rečník. Po polhodinovej prestávke sme sa opäť zhromaždili, tentoraz do „movement groups“ (dynamic-

kých skupín, pozn. korektora). Išlo o skupiny, ktoré sme si vybrali na základe záujmov a ktoré prostredníctvom projektov riešili najzávažnejšie problémy v momentálnom svete.

Na obede nemohla chýbať ryža, rovnako ako nemohla chýbať ani na raňajky a večeru. Ďalšie chvály pozostávali najviac z troch piesní. To ma dosť sklamalalo, keďže sa o metodistoch hovorilo ako o spievajúcom prebudení. Potom sme mali možnosť počúvať svedectvo, ktoré vždy pochádzalo z inej časti krajiny. Hovorili o tom, aká je situácia v danom meste. Po svedectve sa jedna z organizátoriek venovala hlavnej téme.

Účastníci mali taktiež možnosť na voľnočasové zábavy, ktoré sa dali využiť buď na prechádzky, nákupy, alebo na niečo podobné. Na večeru bola opäť ryža. Večerný hlavný program pozostával z chvál a kázne vždy iného pastora. Nechýbal ani čas na úprimné rozhovory, ktoré pokračovali aj pri káve.

Na akom projekte si pracoval?

Pracoval som na projekte, ktorý má za úlohu riešiť chudobu vo svete. Konkrétne sme sa zamerali na deti v detských domovoch, čo bol viac-menej môj návrh aj vďaka práci, ktorú robíme tu na Slovensku, konkrétne v Sereďi. Venovali sme sa tomu, ako by sa dalo z tohto bodu posunúť. Zamerali sme sa na tínedžerov vo veku od 16 do 18 rokov, ktorí sa už majú chystať na samostatný život. Bol to trochu širší projekt.

Ako posledná a zároveň ako jediná zástupkyňa opačného pohlavia sa nám s odpoveďami zdôverila aj Barborka zo Sládkovičova.

Áká bola téma konferencie?

Téma konferencie bola Metanoia, čiže premena. Išlo o premenu v 3 oblastiach: premena seba samého, premena medzi bratmi a sestrami a premena za hranicami nášho chápania.

Z koľkých krajín sa zišli jej účastníci?

Z Austrálie, Brazílie, Kanady, Konga, Kostariky, Kuby, Indie, Kene, Nového Zélandu, z Nigérie, Peru, Filipín, Rumunska, Samoy, zo Slovenska, Ugandy, Spojeného kráľovstva, Spo-

jených štátov amerických – teda z 18 krajín.

Na akom projekte si pracovala?

Pracovala som na projekte, v ktorom sme riešili problém obchodovania s deťmi. Tento projekt patril do hlavnej témy „Human Trafficking“, teda obchodovania s ľuďmi. Táto hlavná téma bola ešte rozdelená do menších podtém a obchodovanie s deťmi bolo jednou z nich. Reálne sme hľadali, akým spôsobom možno aj my podporujeme obchodovanie s deťmi (aj keď nevedome), a snažili sme sa nájsť spôsob, akým by sme tomu my sami mohli zabrániť – a šíriť osvetu. Vymysleli sme teda projekt s názvom #BreakFreeFriday. Ide o tzv. challenge, teda výzvu, o ktorú sa delíme na internete, aby sa týmto spôsobom šíriť informácie o tomto probléme, ktorý nie je až tak veľmi medializovaný. Ale späť k tej výzve. Každý piatok natočíme video, na ktorom máme ruky prekrižené lepiacou páskou, pustenú pieseň Shackles – Mary Mary a snažíme sa tú pásku roztrhnúť a tancovať. Avšak každý piatok je o jednu vrstvu lepiacej pásky viac. Výber piesne je zámerný – spieva sa v nej: Vezmi putá z mojich nôh, aby som mohla tancovať, chcem Ťa chváliť. Túto výzvu sprevádza každý týždeň verš z Exodusu – tak ako Izraelci chceli byť oslobodení z egyptského otroctva, tak aj viac ako 5 miliónov detí na svete, ktoré sú dnes v otroctve, chce byť slobodných. No keď takéto video natočíte, vyzvete ďalších ľudí, aby sa zapojili a aby sa to šírilo.

Ako by si opisala čitateľom mesto, v ktorom sa konferencia konala?

Konferencia sa konala v druhom najväčšom mes-

te Kostariky – Alajuela, vzdialenom od hlavného mesta San José 20 km. Ak by som mala toto mesto charakterizovať dvoma slovami, tak by to boli: hluk a špina. Keď sme si prvýkrát vyšli do mesta, bola som mierne zaskočená. Vodiči jazdia nebezpečne, rešpektovanie dopravných značiek tiež nie je ich záľubou a trúbenie je úplne normálne. Ľudia na uliciach vykrikujú, aby sme si od nich nakúpili, takmer na každom rohu sme stretli ľudí, ktorí predávali výherné lotériové tikety. Kvalitná obuv – to je moje odporúčanie pre potenciálnych návštevníkov. V období dažďov (máj – december) v Kostarike naozaj výdatne prší, a preto majú popri chodníkoch poriadne hlboké jarky. Ak zle stúpate, môže to skončiť nepríjemným zranením. Určite odporúčam aj „light“ kurz španielčiny, pretože s väčšinou ľudí sa anglicky nedohovoríte. Veľmi radi sme sa vracali na centrálny trh, kde boli stánky od výmyslu sveta. Hneď vedľa bola výborná kaviareň s dobrou silnou kostarickou kávou. Ľudia boli milí a privetiví a aj napriek rečovej bariére sme sa vždy vedeli nejakým spôsobom dohodnúť.

Keď píšem tento článok, popijam horúci nápoj a nad nejednou odpoveďou sa zamýšľam. Verím, že účastníci konferencie budú požehnanie šíriť čo najviac, a ja im prajem, aby slová premieňali aj na skutky. A či už sme sa zúčastnili konferencie alebo nie, aj my pošleme tú správu ďalej!

Mišel

Autorkou rozhovoru je Mgr. Michaela Mihoková, čerstvá absolventka Univerzity Cyrila a Metoda, odboru masmediálna komunikácia. Mišel je autorkou dvoch kníh: Poškvrnená a Všetci sme cigáni. Je členkou farnosti ECM v Trnave.

Nové tváre aj starí známi na CampFeste 2018

So začiatkom prázdnin sa mnohým začínajú dni voľna. O tme, ktorý sa podieľa na príprave CampFestu, platí pravý opak. Popri praktických prácach priamo na Ranči Kráľova Lehota poctivo pripravuje aj program na festival, ktorý sa uskutoční 2. – 5. augusta 2018.

Väčšina zahraničných účinkujúcich už na CampFeste v priebehu predchádzajúcich rokov vystupovala. Svoju premiéru na 20. ročníku zažije formácia Worship Central (UK). Táto platforma z Veľkej Británie pracuje ako hnutie uctievačov, ktorí chcú vidieť uctievanie Ježiša Krista uprostred lokálnych komunit, zborov, ale aj po celom svete. „Worship Central je miestom, kde chcete byť, ak sa chcete priučiť umeniu viesť a tvoriť chvály,“ tvrdí Martin Smith. Matt Redman dodáva: „Worship Central je fantastickým zdrojom na povzbudenie a formovanie chválových tímov po celom svete.“

Z afrických saván až na Slovensko príde svoje príbehy ponúknuť divadelný rozprávač Chyc Polhit (FR). Jeho originálne a zábavné príbehy prinášajú evanjelium každému: bez rozdielu kultúry, jazyka či veku. Za sprievodu francúzskeho kvinteta muzikantov/spevákov Les Trombino Z'notes zavedú každého diváka do sveta, kde sa stretá bláznovstvo s nežnosťou v úžasnom odhalení dobrej správy spásy. Zatiaľ čo bude hrať hudba, ďalšia umelkyňa Myriam Schott bude dotvárať celkový obraz svojimi štetkami na plátne, príp. aj hlinou, z ktorej vytvorí na konci predstavenia sochu na základe rozprávania príbehu, čo sa odohrá pred našimi očami. Toto predstavenie bude zaručene

pastvou pre takmer všetky zmysly, lebo Chyc Polhit je nielen šik, ale určite aj totálny HIT!

Súčasťou CampFestu budú tento rok služobníci Psalm Drummers z Veľkej Británie, ktorí na CampFeste vystupovali už niekoľkokrát. Už od roku 1996 slúžia ako bubeníci misiou po celom svete. Tak ako v Starom zákone, aj Psalm Drummers s radosťou hrajú na bicích nástrojoch rôzneho druhu v rytme tlkotu Božieho srdca, pričom vyhlasujú meno Pána Ježiša. Terl Bryant (zakladateľ) bol na Slovensku už niekoľkokrát a podľa jeho slov: „Víziou je zmiešať modlitbu a chválu a priviesť ľudí ku Kristovi práve vďaka bubnovaniu.“ Medzi hlavné aktivity Psalm Drummers patrí: vyučovať biblické hodnoty tým, ktorí majú radi bicie nástroje, slúžiť chválou v rámci cirkvi, zjednocovať rozdelených a slúžiť chudobným prostredníctvom misie a rôznych aktivít.

Momentálne prebieha 5. predplatné za 32 €. Po vypredaní lístkov budú k dispozícii už len vstupenky priamo na mieste. Stále hľadáme mužov a chlapcov dobrovoľníkov – ak by ste chceli pridať ruku k dielu, všetky potrebné informácie nájdete na oficiálnom webe festivalu.

Taktiež sa môžete zapojiť do 40 dní modlitieb za CampFest 2018 a prebudenie na Slovensku a v Čechách. Víziou je vytvoriť reťaz nonstop modlitieb až do začiatku Danielovej generácie (víkendovky pre dobrovoľníkov). Informácie o tom, ako sa môžete zapojiť, nájdete na stránke festivalu.

Text: Michaela Paštrnáková

Oficiálny web: www.campfest.sk

Facebook: CampFest – open Air Music Festival

Na Božiu slávu

Od 25. do 27. mája 2018 sa v Bratislave konalo tohtoročné zasadnutie Výročnej konferencie Českej a Slovenskej oblasti Evanjelickej cirkvi metodistickej.

K metodistickej identite patrí medzinárodná spätosť. Tá je osobitým spôsobom vyjadrená aj v spoločnej Výročnej konferencii ECM v Českej republike a na Slovensku. Každá krajina je samostatnou oblasťou, ktorá si sama spravuje jednotlivé služobné záležitosti. Preto Výročnej konferencii, ktorá zasadá striedavo v Českej republike a na Slovensku, zostáva popri diskusii o niektorých správach veľa času aj na vzájomné rozhovory a spoločnú oslavu. Tohtoročné rokovanie v Bratislave sa tiež začalo slávnostnými bohoslužbami s Večerou Pánovou na tému konferencie „Celá zem je plná Božej slávy“ (Iz 6,3).

Už zo správ superintendentov bolo jasne cítiť rôzne pozadia oboch oblastí. Superintendent Petr Procházka podčiarkol dôležitú úlohu, akú hrá služba deťom, mládeži, mladým rodinám, ako aj znevýhodneným ľuďom v prevažne seklarizovanej Českej republike. Vďaka študijnému programu pre laikov sa otvárajú nové možnosti pre vzácne služby miestnych kazateľov. V tejto súvislosti je dôležité mať otvorené oči pre ľudí, ktorí by mohli byť na to povolani.

V roku 2017 k anglicky hovoriacemu zboru v Prahe, ktorý tu pôsobí už niekoľko rokov, pribudol aj rusky hovoriaci zbor. K nemu patria takisto Rusi, ako aj Ukrajinci, čo je tiež výrazným znakom zmierenia.

Keďže štát podľa dohody pomaly odstupuje od doterajšieho spolufinancovania, cirkiev je na ceste k samofinancovaniu. Veľká vďaka patrí zborom, ktoré čoraz viac samy podporujú prácu a tiež začínajú vytvárať rezervné fondy.

Práca na Slovensku má, ako povedal superintendent Pavel Procházka, charakter misie. Počet členov je relatívne malý, rovnako počet ľudí na bohoslužbách aj cirkevný majetok – ale aj samofinancovanie. ECM na Slovensku je

preto vďačná za medzinárodnú solidaritu, ktorá pomáha podporovať projekty a spolupracovníkov (v tejto súvislosti sa spomína aj Connexio, sieť pre misiu a diakoni ECM vo Švajčiarsku a vo Francúzsku). Kazatelia vykonávajú obetavú službu za nízkych miezd a v ťažkých podmienkach.

Veľkou ťažkosťou je migrácia množstva ľudí z východu na západ krajiny – z ekonomických dôvodov. Prichádzajú aj imigranti z iných krajín (napríklad zo Srbska), títo ľudia sa tiež presúvajú do ekonomicky silnejších oblastí, aby našli prácu.

Popri zboroch existujúcich v ťažkých situáciách ale vždy existujú aj povzbudzujúce zmeny. Nechýbajú tiež vzdelávacie kurzy pre angažovaných spolupracovníkov. I komunikácia so štátnymi orgánmi je dobrá: počuť hlas cirkvi. Nakoniec teší aj spolupráca s ostatnými cirkvami.

Záver konferencie opätovne tvorili slávnostné bohoslužby s Večerou Pánovou. Počas týchto bohoslužieb bol za svoju dlhoročnú službu kazateľa a superintendenta ECM na Slovensku ocenený Pavel Procházka. Potom biskup Patrick Streiff vymenoval nového superintendenta Štefana Rendoša. Prvý rok ho bude v službe sprevádzať doterajšia superintendentka v Srbsku, sestra kazateľka Ana Pálik-Kunčák.

Vreni Wirth, laická kazateľka v Chure (Chur – hlavné mesto kantónu Graubünden vo východnom Švajčiarsku, najstaršie švajčiarske mesto – pozn. prekl.) a delegátka Výročnej konferencie Švajčiarsko-Francúzsko-Severná Afrika, bola nielen spokojná s pohostinnosťou a stretnutím s týmito bratmi a sestrami vo viere. „Bola som a som veľmi dojatá oddanosťou týchto ľudí; tým, ako vytrvali v ťažkých časoch a dali zo seba to najlepšie pri budovaní cirkvi v oboch krajinách – na Božiu slávu.“

*Zdroj: Vreni Wirth, Chur/Sekretariát biskupa Patrika Streiffa, Zürich
Preklad: Mariana Kušiaková*

Pestrosť ECM

Podčas prípravy Výročnej konferencie som si spomenula na materiál, ktorý sa mi zapáčil pri štúdiu modulu B. Našla som ho a vybrala z neho len tri vety na letáky pre účastníkov Výročnej konferencie. Tak tam okrem informácií o ubytovaní a strave mali napísané ešte toto:

Výročná konferencia umožňuje poznať širšie zastúpenie Božieho ľudu než je vo vašom domovskom zbere. Máte možnosť stretnúť sa s ľuďmi z rôznych zborov s rôznymi životnými skúsenosťami... Využite túto príležitosť a zoznámte sa s tým, kto sedí vedľa vás. ☺

Či sa to niektorým podarilo, vyjadrujú odpovede.

Renata Mihoková, laická delegátka, Trnava: Bola som na Výročnej konferencii prvýkrát a mala som aj obavy. Tie sa vytratili v priebehu konferencie a počas rozhovorov. Sedela som vedľa Števky Sklenarovej, potykali sme si, sme priateľky, stretávame sa na Facebooku. Zoznámila som sa tiež s delegátkou z Třebone, nevidiacou Jarmilkou, a jej pastorom Pavlom Hradským. Porozprávala mi v skratke o svojom živote.

Petr Vaďura, kazateľ, Tachov: Áno, zoznámil som sa s Pavlom Absolonom, s ktorým som mal veľmi podnetný rozhovor o Katalánsku; o tamojšej politickej situácii a o ďalšej perspektíve vývoja tejto zeme. Súčasne sme prebrali politickú situáciu na Slovensku a diskutovali sme o potrebe angažovanosti kresťanov v zápase o zachovanie demokracie.

Zuzana Uhlárová, dobrovoľníčka, Bratislava: Som veľmi vďačná, že vďaka drobnej pomoci s obsluhou som mohla byť na Výročnej konferencii. Bolo pre mňa obohatením a potešením byť s našimi vzácnymi služobníkmi, ktorí venujú svoj čas a život službe v cirkvi. Majú múdrosť a bázeň Božiu a to sa mi zdalo vzácne. Verím, že im spoločne dvíhame ruky a stojíme za nimi v modlitbách. Veľmi rada sa zúčastním aj nabudúce.

Mirka Kameníková, laická delegátka, Mikulov: Na tohtoročnej Výročnej konferencii v Bratislave som sa bližšie zoznámila so sestrami, kazateľkou a delegátkou, zo zboru Slavkovce. Bolo to veľmi osobné; zaujímali ma ich rodiny, spoločenstvo, život zboru. Nadchlo ma, že sa sestry len tak medzi rečou dohodli, že usporiadajú oslavu Dňa detí s pohostením. A zvíťazili šišky ☺. Na konferencii som sa cítila milo a príjemne. Ako tam, kam sa radi vraciame. Taký darovaný čas od Pána.

Svetlana Kómíves Francisti, kazateľka, Michalovce: Ja sa na Výročnú konferenciu vždy teším. Je to príležitosť stretnúť sa s bratmi a sestrami zo všetkých zborov. S niektorými sme už dlhoročnými priateľmi a známymi, ale vždy sú tu aj nové tváre, ktoré konečne môžem pripojiť k menám zo správ. Zo skúsenosti druhých a pri večerných rozhovoroch som získala povzbudenie do mojej novej služby a to je vždy dobré.

ŠPECIÁLNE POĎAKOVANIE

za koláčiky až z východu, z Jenkoviec (od Zdenky Bassanovej) a zo Skároša (od mamy Števa Rendoša). Vďaka patrí aj sestram dobrovoľníckam pri obsluhu z obidvoch miestnych zborov a pracovníkom ústredia. Veľmi pekné bolo, že po nedeľnej bohoslužbe, keď sa všetci rozprchli domov, sa hostí zo Švajčiarska ujala Zuzka. Zobrala ich na prehliadku mesta a večer na stanicu. Znovu som sa presvedčila, že tí, ktorí majú radi svoju cirkev, v nej aj pomáhajú.

prípr. Milena

Hanspeter a Vreni Wirth

Reflexia metodistickej cirkvi na Kube pri príležitosti 50. výročia

Pravdepodobne žiadna misijná cirkev nemala náročnejšiu cestu k autonómii než metodistická cirkev na Kube. Pred rokom 1960 skupina kubánskych vodcov hovorila s Metodistickou misijnou radou o autonómii, ale reakcia, ktorá sa vrátila z New Yorku, bola taká, že na ňu kubánska cirkev nebola pripravená. V čase revolúcie v roku 1959 bolo 54 amerických misionárov, 108 cirkví a 51 kubánskych pastorov s 9 209 členmi metodistickej cirkvi.

Avšak Fidel Castro a jeho skupina povstalcov prevzali moc na ostrove 1. januára 1959, keď diktátor Fulgencio Batista utiekol z krajiny, a zmena prišla rýchlo. Mnoho Kubáncov bolo nadšených z revolučných cieľov pozemkovej reformy, zo vzdelávania a zdravotnej starostlivosti pre všetkých. Väčšina kresťanov súhlasila s týmito rovnostárskymi cieľmi s nacionalistickým zmýšľaním, rovnako ako väčšina obyvateľstva. Problémy vo vzťahu medzi cirkvou a štátom začali, keď Castro v predvečer 17. apríla 1961 vyhlásil revolúciu za socialistickú. Spojené štáty prerušili diplomatické vzťahy s ostrovom tri mesiace predtým a uložili ekonomické embargo.

Na Kube vznikol rastúci duch nacionalizmu a protiamerické nálady. Kubánski metodisti boli stigmatizovaní za to, že sú pro-USA orientovaní a prítomnosť amerických misionárov k tomuto sentimentu ešte prispela. V roku 1961 misijná organizácia stiahla všetkých misionárov späť do Spojených štátov z dôvodu bezpečnosti a pre dobro práce na Kube. Revolučná kubánska vláda prevzala 22 metodistických škôl a univerzít, šesť kliník a kempingov. Mnohí ľudia si mysleli, že budú nasledovať cirkevné budovy.

Niektorí misionári pozvali svojich obľúbených kubánskych pastorov a pomohli im uniknúť do Spojených štátov. Neskôr v šesťdesiatych rokoch 20. storočia vytvorila kubánska vláda Unidades Military de Ayuda a la Pro-

duccion (UMAP), kde boli niekoľkí kontrarevolucionári, gejovia, ale aj rehoľníci vrátane niektorých metodistických pastorov a laických predstaviteľov zavretí ako „antisocialisti“ a boli umiestnení do nútených pracovných táborov, aby sa „preorientovali“. Napokon všetci okrem ôsmich kubánskych pastorov utiekli z krajiny a len traja z nich boli ordinovaní na starších. Ako prežila cirkev s iba ôsmimi pastormi pre viac ako 100 zborov? Samozrejme, cesta Kuby k autonómii bola náročná, ale je to aj pocta moci Ducha Svätého, ktorý je príkladom celého metodizmu.

Proces k autonómii

Metodizmus na Kube bol historicky misijnou konferenciou pod biskupskou oblasťou Floridy. V roku 1923 bola založená kubánska Výročná konferencia s biskupom na Floride. Pred rokom 1960 Kubánci požadovali autonómiu, ale povedali im, že cirkev nie je pripravená. Potom v rámci napätých diplomatických vzťahov medzi USA a Kubou biskup z Floridy nemohol v decembri 1963 cestovať na Kubu na Výročnú konferenciu a kubánsky superintendent Angel Fuster vykonával všetky úlohy biskupa.

V dôsledku toho kubánski lídri v roku 1964 napísali na Generálnu konferenciu list, v ktorom žiadali o autonómiu. Generálna konferencia naň odpovedala v tom zmysle, že ich požiadala o predloženie návrhov na posúdenie svojej vlastnej knihy cirkevného poriadku a článkov viery komisii COSMOS. Tie boli prijaté a v priebehu štvrtroka COSMOS-om prehodnotené; odporúčanie pokračovalo na všeobecnej konferencii v roku 1968, až sa metodistická cirkev na Kube stala pridruženou autonómnou cirkvou.

Medzitým kubánska cirkev čelila väčším nepriateľom. Chýbali vyškolení pastori a metodistická cirkev musela odolávať mimoriadne náročnému obdobiu na začiatku šesťdesiatych

rokov. Cirkev bola nielen oslabená emigráciou, ale mnoho laikov cirkev opustilo pre väčšie príležitosti uplatnenia alebo z vernosti k revolúcii. V polovici šesťdesiatych rokov členstvo pokleslo na 5 000. Klesalo naďalej až na najnižší počet 1 800 členov v roku 1973.

Napriek tomu verný zvyšok zostal. Superintendent regiónu Kuby Oriente, reverend Armando Rodriguez, pripravil skupinu mladých mužov a žien, aby boli laickými misionármi. Keďže cirkvi ostali bez pastorov, požiadali túto skupinu, aby nahradili pastorov, ktorí odišli. Bez teologickej výchovy a skúseností títo mladí laici hrdinsky slúžili zborom; často žili v priestoroch zborov, čím chránili majetok cirkvi pred vandalizmom a konfiškáciou.

Nielenže boli misionári z USA odvolaní, ale aj kubánska cirkev vzdorovala finančnej kríze. Predtým získavali takmer 70 percent svojich finančných prostriedkov zo Spojených štátov, súčasne stratili príjmy z metodistických škôl po ich znárodnení v dôsledku revolúcie. V júli 1963 prijal reverend Angel Fuster, predseda kubánskej Výročnej konferencie, správu od vedúceho predstaviteľa latinskoamerickej Rady metodistickej misie Dr. Eugena Stockwella, že finančná podpora už nemôže byť vyplatená z dôvodu embarga USA uvaleného na Kubu.

V reakcii nato kubánske vedenie navrhlo tri možnosti: (1) prepustiť polovicu pastorov (tých, ktorí majú menej rokov), (2) požiadať revolučnú vládu o kompenzáciu znárodnených majetkov alebo (3) požiadať miestne cirkvi, aby posielali repartície do národného centra cirkvi. Kubánske vedenie odhodlane vybralo tretiu možnosť a poslalo záväzkové karty, v ktorých žiadalo všetkých členov o desiatok podpory. Získalo 3 000 finančných záväzkov v priebehu dvoch mesiacov, čím sa národná cirkev stala solventnou. Skoré nadšenie a nacionalistický duch zároveň ovplyvnili túžbu lídrov cirkví byť nezávislými. Finančná sebestačnosť pripravila základy autonómie.

Superintendent Angel Fuster, ktorý v roku 1966 vycestoval na stretnutie svetových metodistov do Írska, začiatkom roka 1967 v dô-

sledku zranení pri automobilovej nehode náhle zomrel. V nasledujúcom roku, 1. – 4. februára 1968, kubánska cirkev usporiadala svoju zakladajúcu Výročnú konferenciu a poctila Fustera ako prvého kubánskeho biskupa zvoleného posmrtné. Následne zvolila reverenda Armanda Rodrigueza za prvého aktívneho biskupa kubánskej Výročnej konferencie, ale kubánska vláda neposkytla vízum zahraničnému biskupovi, ktorý ho mal konsekrovať. Nakoniec sa o týždeň neskôr podarilo, aby biskup Alejandro Ruiz mohol prísť z Mexika a konsekrovať Armanda Rodrigueza. To všetko podliehalo schváleniu Generálnej konferencie v apríli toho istého roku.

Napriek tomu, že v 60., 70. a 80. rokoch minulého storočia metodistická cirkev na Kube stratila väčšinu duchovenstva emigráciou, bojovala s finančnou krízou a poklesom členstva, že boli napäté vzťahy medzi cirkvou a štátom, táto cirkev nielen prežila, ale skutočne prekvitala. Dnes si metodistická cirkev na Kube zachováva svoj spojený autonómny vzťah k UMC a má približne 43 000 členov; to je viac ako štvornásobné členstvo v roku 1959; má 400 cirkví s 1 000 ďalšími misijnými miestami.

Jedným z problémov pri diskusii o pridružených autonómnych cirkvách je, že sa stávajú nacionalistickými do takej miery, že sa nechcú spájať s USA. Kubánsky metodizmus má však naďalej mnoho partnerstiev s tímami dobrovoľníkov v misii a modlitebné partnerstvá s Výročnou správou Konferencie na Floride a s viacerými sesterskými cirkvami.

*Phil Wingeier-Rayo
(preklad: Pavel Procházka)*

POZVANIE

23. stretnutie sestier EA
19. 9. – 23. 9. 2018 Račkova dolina
LÁSKA – štyri podoby lásky
viac info: dagmar.kukuckova@btm.sk

Volám sa Henrieta Kocevoová, mám 40 rokov a som takmer 20 rokov manželkou macedónskeho manžela Pavleho. Boh nám požehnal 3 deti: Anamáriu, Šimona a Daniela.

Odkiaľ pochádzate, z akej rodiny?

Pochádzam z malej dedinky Záhор v okrese Sobrance. Mojmimi rodičmi boli Anna a Ján, obidvaja mali radi ľudí a vždy im vedeli podať pomocnú ruku či radu. Mama ako pôrodná babica strávila mnohé noci na pôrodnici s nastávajúcimi mamičkami a ocko ako strojár vedel do detailu vyrobiť najmenšiu súčiastku. Boli pre mňa vzorom v usilovnosti, nezlomnosti, v aktivite a pomoci iným. Mám jednu sestru Janu, ktorá žije posledné desaťročie vo Veľkej Británii, ja som od nej staršia.

Ako vás ovplyvnili vaši rodičia?

Moji rodičia ma vždy viedli k úprimnosti a úcte k ľuďom. Pochádzam z reformovanej kresťanskej rodiny. V mojom duchovnom živote mali na mňa veľký vplyv obidve moje babičky (Mária a Anna), učili ma modlitby Otčenáš a Verím v Boha; boli otvorenou kresťanskou etikou – ukazovali mi, aké je dobré a dôležité navštevovať spoločenstvo svätých.

Čím ste chceli byť, keď ste boli malá?

Mala som rada hudbu (môj ocko hral v hudobnej skupine Hurikán od 14 rokov) a malé deti, rada som sa s nimi hrala a starala sa o ne. Nikedy som chcela byť speváčkou, učiteľkou či zdravotnou sestrou.

Vyvedli ste niečo v škole alebo s kamarátmi?

Teraz si spomínam na jednu príhodu s mojou najlepšou kamarátkou z detstva. Vymysleli sme si dennú poštu. Vykopali sme dieru do zeme na susednom pozemku, obložili sme ju dlaždicami. Každý deň sme do nej nosili listy, raz ona mne – potom ja jej. Bola to úžasná tajná vec. Tešili sme sa na listy a písanie... ale najhoršie bolo, že pošta bola na cudzom pozemku, ktorý patril susedovi. Šok nastal, keď dotýčny sused zistil, čo sme to vyvedli v jeho záhrade. Veľmi som sa za to hanbila a bála, ako to všetko dopadne. Dopadlo to nakoniec dobre a ja som si odvtedy dávala veľký pozor, čo kde vytvorím.

Kde pracujete?

Pracujem v ECM ako poverenčka Rady pre duchovnú prácu so zameraním na deti. Mám veľmi rada deti, no moje srdce zaplače, keď vidím chudobu a beznádej.

Čo je pre manželku kazateľa pekné a čo ťažké?

Manželka kazateľa je prvou osobou, ktorá sa stretáva s tým, čo kazateľ prežíva, a to v rôznych situáciách. Ako manželia tvoríte jedno telo a po niekoľkých rokoch poznáte svoju polovičku veľmi dôverne a isto. Je veľmi dôležité byť tou milujúcou manželkou na správnom mieste a v správnom čase. To je náročné. Krásneho je určite veľa. Ste v spojení s duchovnou autoritou, ktorá vás miluje, povzbudí, upevní vo viere, modlí sa – bojuje v čase búrok. Spoznávate tiež mnoho úžasných ľudí, misionárov a hlavne Božie rozhodnutia na spoločnej ceste životom.

Čo sa vám páči v ECM?/Čo by ste rada zmenili?

© V ECM sa mi páči dôraz na posvätenie, a to sa nikdy nekončí, trvá celý život. Je to pre mňa výzva a zároveň veľká zodpovednosť.

Ako ste sa obrátili ku Kristovi?

Bolo to počas dní jarných prázdnin vo Vysokých Tatrách, ktoré som strávila s mladými ľuďmi z našich zborov RKC. Mala som vtedy 18 rokov. Vzťahy medzi nami boli také otvorené, úprimné a zehnjajúce, že sa diali Božie veci.

Vedeli sme, že toto činí iba náš nebeský Otec mocou Ducha Svätého. V jeden večer som bola i ja usvedčená, že potrebujem poznať Ježiša z inej perspektívy a úplne sa Mu odovzdať. Musela som vyznať: „Pán Ježiš je Pánom môjho života, On je víťaz!“ Môj život sa úplne zmenil. Dvaja dnes už duchovní pracovníci v cirkvi sa za mňa modlili a veľmi mi pomáhali v prvých rokoch na mojej ceste viery. Napísala som vtedy aj kúsok poézie. Boli to úžasné a krásne prvé roky lásky k nášmu Pánovi.

Niečo výnimočné, čo ste prežili s Bohom?

Určite krst Duchom Svätým a mnohé chvíle, keď som čakala od Pána odpovede, v pôste a v plači. Pán vždy odpovedal vo svojom čase a spôsobom, akým ma potešil, ale aj napomenul.

Máte obľúbenú knihu, ktorá vás vie povzbudiť v službe?

Je ich veľa, neviem zaspať bez toho, aby som si niečo neprečítala. Na prvom mieste je to Božie slovo, ale mám rada knihy od Ch. H. Spurgeona, J. Powella, Dr. Campbella. Čítavam komentáre k lekciam, ktoré píšem, a posledne som dočítala knihy *Co se děje, když se modlím?* a *Cesta túžby*.

Horské jazero IZRA,

1986: ja, sestra Jana a mama

Ktorá je vaša obľúbená biblická postava?

Zo Starej zmluvy je to prorok Samuel, z Novej zmluvy Pán Ježiš Kristus.

Ako trávite voľný čas?

Najradšej prechádzkou s mojimi blízkymi, prípravou jedla podľa nového receptu a čipkovaním.

Ktorý predmet v domácnosti máte najradšej a prečo?

Určite je to retro čínske pero; tým zapíšem každý deň niečo. A moju dlhoročnú škrabku na všetko možné ovocie a zeleninu.

Ktoré najzaujímavejšie miesto ste navštívili?

Bolo ich veľa. Cestovala som počas strednej školy po Európe a potom počas rokov v misii s mojim manželom. Vrátila by som sa k Niagarským vodopádom v USA a z Európy určite do Talianska.

Kam by ste chceli cestovať?

Do Izraela. Rada by som sa poprechádzala po miestach, kde strávil detstvo Pán Ježiš.

Oblúbené jedlo?

Rada zjem zeleninu a ovocie akéhokoľvek druhu. V posledných rokoch sa mi stal úžasnou pochúťkou baklažán s rajčinami. Zo sladkého mám najradšej veterník.

Čo vás vie najviac nahnevať?

Sarkazmus, irónia a lož.

Z čoho máte radosť? Čo vás v poslednom čase potešilo?

Najviac radosti mám z najmenších – z ich nadšenia, úprimnosti, lásky, ktorá je taká spontánna. Ale radosť prežívam veľakrát z maličkosťí, ktoré dotvárajú náš každodenný život, ako napr.: potešil ma náš syn Daniel, keď si sám prišiel gombík na svojich krátkych nohaviciach.

Čo by ste rada odkázali našim čitateľom?

Aby boli neúnavní v hľadaní Božieho kráľovstva a Jeho spravodlivosti a veľmi sa tešili na Pánov druhý príchod.

Milé deti,

prázdniny sú tu... a vás čaká oddych, nové skúsenosti a zábava. Verím, že toto všetko nezacloní nášho láskavého Pána a Božie slovo, ktoré je pre nás vzácnou múdrosťou do života.

1. Z písmen v obrazcoch zostav slovo a vpiš ho správne do vety.

Cez prázdniny spoznáš nových _____.

Naplánuj si krásny _____ do prírody.

Priprav sa na čas plný _____.

TOV KA
RÁ MA

ŽIT
ZÁ
KOV

T VÝ LE

Počítaj a vylúšti tajničku. Niektoré písmenká sa opakujú viackrát.

$65 - 10 + 3 =$	I	$90 + 2 + 8 =$	N	$38 + 10 + 20 =$	U
$18 + 2 + 4 =$	E	$85 - 1 - 30 =$	O	$15 + 5 + 8 =$	D
$74 - 20 + 2 =$	S	$27 - 2 + 5 =$	Z	$47 + 20 - 27 =$	L
$100 - 20 - 10 =$	B	$97 - 7 - 30 =$	V	$74 - 2 + 20 =$	A
$13 + 20 + 4 =$	Ž				

100	24	30	92	70	68	28	100	58

100	92	70	54	37	58	24	56	40	54	60	54

Týmito farbami – green, blue, pink, red, yellow, purple, brown – vyfarbi tento obrázok.

pripr. Henrieta Kocevová

Ženy plné nádeje

Milá sestra,
pozdravujem ťa na stránke, ktorá je venovaná len nám ženám. Niekedy si v záplave svojich každodenných povinností a služby na všetky strany ani neuvedomujeme, aké je dôležité občas sa zastaviť, sadnúť si spolu a porozprávať sa. Nedávno ma svedectvo priateľa utvrdilo v tom, že náš Otec miluje a mení ľudí okolo nás a my sa často svojou uponáhľanosťou ochudobňujeme o radosť a oslavu Jeho diela. Sadni si preto, urob si čaj či kávu a daj sa ohúriť Božím konaním mimo našich hraníc.

Dnes ťa chcem pozvať do regiónu sveta, kde ženy ako ty a ja nemajú výsady, ktoré my považujeme za samozrejmosť. Na mnohých miestach Strednej Ázie, Blízkeho východu či severnej Afriky žijú ženy ako druhoradé tvory, s obmedzenými právami, bez prístupu k vzdelaniu a v okovách islamu. Boh však koná svoje dielo a svetlo evanjelia sa šíri práve v tých najtmavších oblastiach najrýchlejšie.

Kto však prijme Ježiša Krista za svojho Pána, je často zavrhnutý rodinou, zatknutý, vypočúvaný, často trestaný zamedzením prístupu k čistej vode, vzdelaniu alebo k práci. Naši bratia a sestry sa však nevzdávajú a Pána neopustia.

Možno sa pýtaš: Čo s tým môžeme urobiť my? Veď sme ďaleko! Odpoveď je – MODLIŤ SA! V Jakubovom liste (5,16) čítame: „Vyznávajte si teda navzájom hriechy a modlite sa jeden za druhého, aby ste boli uzdravení. Veľa zmôže účinná modlitba spravodlivého.“ Na inom mieste nás Ježiš učí o vytrvalej modlitbe z viery, ktorá sa vždy dočká odpovede (Lk 11).

Tento mesiac ťa teda pozývam na modlitby za ženy v Strednej Ázii, na Blízkom východe a v severnej Afrike.

Modli sa...

– aby Božia moc obklopovala ženy prenasledované pre vieru v Ježiša Krista (Ž 23,4),

– za skúsenosť pokoja a slobody nielen v národoch, komunitách či rodinách, ale aj vo vnútri skrze prijatie do Božej rodiny (Jn 8,32.36),

– za kresťanské matky v Strednej Ázii, ktoré potrebujú múdrosť, aby vedeli, ako sa zachovať pri obyčajoch na rodinných udalostiach (svadbách a pohreboch),

– za kresťanov, ktorým bránia schádzať sa a uctievať nášho Boha,

– za rozvedené matky, ktoré majú zakázané stýkať sa so svojimi deťmi,

– za kresťanky z Iraku, ktoré museli opustiť svoje domovy, a za desaťtisíce tých, čo sa po bojoch vrátili do úplne zruinovaných dedín a miest,

– za matky, aby mali príležitosti a pomoc rásť vo viere a odovzdať vieru v Ježiša aj svojim deťom (Dt 11,19),

– za ženy v Alžírsku a Turecku, ktoré doma denne čelia fyzickému násiliu, napriek tomu túžia svedčiť o Božej láske a odpustení.

Možno žiadnu z nich nestretneme osobne tu na zemi, ale verím, že sme v Kristovi naozajstné sestry. Podporme ich svojimi modlitbami.

A ak sa stretnete na tieto modlitby spolu ako skupinka, pošlite mi, prosím, fotku!

Milosť a požehnanie do budúceho stretnutia!

Gabi Kopas

Blahoželanie

V júli si pripomenie svoje 65. narodeniny brat kazateľ **Luboslav Sirkovský** z gerlachovského zboru. Milý náš brat, prajeme Ti veľa Božieho požehnaní, zdravia, lásky a pokoja. Nech semienka Božieho slova, ktoré rozsievaš, zasahujú mnohých, ktorí potrebujú spásu. Prajeme Ti veľa síl a Božej múdrosti.

V auguste budeme priať i bratovi kazateľovi **Pavlemu Kocovi** zo zboru Sereď. Brat Pavle, pri príležitosti Tvojich 50. narodenín Ti chceme zaželať všetko dobré. Veľa zdravia, pokoja a radosti zo služby na Pánovej vinici. Nech Tvoja služba odzrkadľuje Pánovu lásku v zbere, v ktorom slúžiš a nesieš zvesť dobrej správy – evanjelia.

prír. Š. Sklenarová

Pošta pre Rachel

Občas príde do ústredia pošta bývalým zamestnancom alebo ľuďom, ktorí tu bývali. Tak to bolo aj začiatkom júna. Obálku pre Rachel Zacharovú som odniesla Robovým rodičom do Serede a tam som sa stretla s celou Robovou rodinkou (okrem Emílie, ktorá spala). Boli necelý týždeň na návšteve rodiny. Robert minulý rok úspešne absolvoval viaceré „prijímacie skúšky“ na službu kazateľa a dostal služobné pridelenie do časti Kent a do zborov v dvoch mestách, Sittingbourne a Newingtone. Počas nášho rozhovoru som ich prekvapila prosbou o krátky pozdrav pre tento náš časopis, a tak situáciu zachránil Robert a ujal sa slova, aj keď boli na dovolenke ☺:

Pozdravujeme čitateľov Ohniska a všetkých metodistov na Slovensku. Myslíme na to, čo sme spolu prežili, na tie slávne Božie veci. Ideme slúžiť na nové miesto, v auguste sa sťahujeme, potom Vám pošleme čerstvé správy.

Uvidíme, do čoho nás Pán Boh zavolá, možno budeme potrebovať trošku duchovnú pomoc, podporu, Vaše duchovné dary. Keď budeme prežívať službu a bude nás Pán do niečoho viesť, tak budeme čerpať z toho, čo máme; a to, čo máme, to ste Vy. Takže možno niekedy zorganizujeme aj nejaký spoločný projekt. Ďakujeme za Vaše modlitby.

prír. Milena

Podakovanie

Za dary na Ohnisko (marec – jún 2018) vyjadrujeme vďaku týmto ľuďom:

Kataríne Bérešovej,
Jolane Benákovej,
Robertovi Zacharovi,
Márii Dostálovej,
Jarmile Nagyovej,
Miroslave Procházkovej,
nemenovanému darcovi
a zboru Elim Bratislava (60 eur).

Spolu 235 eur.

Zuzana Flašková a Ján Paraska uzavreli manželstvo 19. 5. 2018 v Michalovciach.

Novomanželom srdečne blahoželáme a prajeme krásny a požehnaný spoločný život.

Správa z Oblastnej konferencie, ktorá sa konala 22. 6. 2018, bude v nasledujúcom čísle.

Vydáva: Evanjelická cirkev metodistická
Panenská 10, 811 03 Bratislava
Tel./fax: 02/5441 4468
Email: ustredie@umc.sk
www.umc.sk – tu sa nachádza Ohnisko
v elektronickej podobe.

ISSN 1339-2956
Mesačník Ohnisko vychádza šesťkrát v roku.
Náklady na jedno číslo sú 0,90 eur + poštovné.
Prispieť môžete na č. ú.:
SK821111000006611690036,
VS: 9172 alebo poštovou poukázkou.

Redakčná rada:
Milena BELKOVÁ
Lenka PROCHÁZKOVÁ
Luboš TAGAJ
Spolupracovníčka: Mariana KUŠIAKOVÁ